

Arrest

nr. 31 755 van 18 september 2009
in de zaak RvV 43 319 / II

In zake: ~~SECRETARIS VAN MIGRATIE- EN ASIELBELEID~~

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat ~~SECRETARIS VAN MIGRATIE- EN ASIELBELEID~~, die verklaart van Ecuadoriaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 12 mei 2009 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, haar ter kennis gebracht op 5 juni 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FLACHET, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Ecuadoriaanse nationaliteit te zijn.

Op 27 september 2002 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het (oud) artikel 9, 3de lid van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 30 december 2003 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de voormelde aanvraag onontvankelijk.

Op 30 januari 2004 dient verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het (oud) artikel 9, 3de lid van de Vreemdelingenwet.

Op 21 januari 2005 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de voormelde aanvraag onontvankelijk.

Op 23 augustus 2005 dient verzoekster een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het (oud) artikel 9, 3de lid van de van de Vreemdelingenwet.

Op 10 april 2006 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ook de derde aanvraag onontvankelijk.

Op 30 januari 2009 dient verzoekster een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 12 mei 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd.

"(...)

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van een verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.:

De afstammingsband blijft bestaan tussen de "gewoon geadopteerden en zijn natuurlijke ouders". Dat de afstammingsband met de natuurlijk ouders niet principieel verbroken wordt, betekent echter niet dat de geadopteerden en de natuurlijke ouders alle uit afstamming volgende rechten en plichten behouden, alsof er geen adoptie zou zijn :

- 1. De bepaling dat de afstammingsband behouden blijft, is enkel opgenomen in het kader van Boek I "Personen" van het Burgerlijk Wetboek. Er kan dus geargumenteed worden dat de afstammingsband enkel principieel behouden blijft inzake personen- en familierecht, niet voor administratiefrechtelijke bepalingen inzake verblijf (wet 15/12/1980).*
- 2. Zelfs met betrekking tot personen - en familierecht, voorziet de wet van de rechtsleer in afzwakkingen van de rechten en plichten van de natuurlijke ouders.*

P. Senaev (KULeuven), compendium van het personen- en familierecht, Acco, 1996 nnr 1005: " bovendien blijft bij gewone adoptie het adoptieve kind ook tot zijn oorspronkelijke familie behoren: de verwantschapsband tussen de adoptandus en zijn oorspronkelijke familie wordt hier niet verbroken. Wel worden verscheidene belangrijke gevolgen van deze verwantschapsband ongedaan gemaakt, afgezwakt of opgeschort (...) De conflicten die er aldus bij gewone adoptie zouden kunnen rijzen tussen van de ene kant de adoptieve ouders en van de andere kant de oorspronkelijke ouders, worden door de wet opgelost ofwel door een verdeling van rechten (erfrecht), ofwel door voorrang te verlenen aan de adoptieve ouders, zowel qua rechten als qua plichten (ouderlijke plicht, onderhoudsplicht)."

Voor de toepassing van artikel 40 wet 15/12/1980 geldt hoe dan ook dat een persoon één vader en één moeder kan hebben. Bij conflict tussen juridische (erkenning, geboorteakte) en biologische (DNA) ouders, wordt de voorkeur gegeven aan de juridische ouders. Bij gebrek aan juridische ouders worden de biologische ouders aanvaard. Bij conflict tussen verschillende potentiële ouders tenslotte (zoals eventueel geargumenteed zou kunnen worden naar aanleiding van gewone adoptie, hoewel betwistbaar), wordt de voorkeur gegeven aan de ouders die volgens de wet steeds voorrang hebben in dit geval, namelijk de adoptieouders.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster verwijst vooreerst naar de motivering van de bestreden beslissing en vervolgens naar het artikel 40bis, §4 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

"4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoelde onder 1° en 2°, dit te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen."

Zij licht toe dat de rechtsvraag die voorligt in onderhavig geschil of een biologische moeder (waarvan de dochter geadopteerd is) nog steeds een bloedverwant is. Verzoekster betoogt dat de term "bloedverwant" in de eerste plaats slaat op de biologische verwantschap en niet de juridische verwantschap zoals gedaagde stelt. Het klopt volgens haar dat de rechten en plichten veranderen voor de natuurlijk ouders maar het klopt eveneens dat de verwantschap niet verbroken wordt en zij merkt op dat verwerende partij zelf toegeeft dat er nog steeds een verwantschap bestaat. Verzoekster meent dan ook dat waar de verwerende partij stelt dat zij de voorkeur geeft aan de juridische verwantschap, zij de wet overtreedt. De voorkeur geven aan één of andere verwantschap is een voorwaarde toevoegen aan de wet. Volledigheidshalve wijst verzoekster erop dat alle andere voorwaarden vervuld zijn, met naam het ten laste zijn, de inkomsten van de dochter, enz... en dat dit dan ook dient afgeleid te worden aangezien verwerende partij hieromtrent niets motiveerde. Zij concludeert dat het artikel 40bis van de Vreemdelingenwet geschonden is gezien de bijkomende voorwaarde die toegevoegd wordt door de verwerende partij. Verzoekster meent tevens dat de motivering van de bestreden beslissing onjuist is en artikel 3 van de wet motivering bestuurshandelingen is volgens haar geschonden.

Tegelijk de schending van de formele én de materiële motiveringsplicht aanvoeren, is niet mogelijk. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de betrokkene onmogelijk uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Omgekeerd betekent dit dan ook dat wanneer uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, de verzoekende partij van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade heeft ondervonden (RvS 19 september 2001, nr. 98.937).

Uit de bespreking van het middel blijkt duidelijk dat verzoekster kritiek heeft op de inhoud van de motivering, zodat zij de schending van de wet van 29 juli 1991 die betrekking heeft op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet dienstig kan inroepen. Het middel zal verder worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 17 januari 2007, nr. 166.860; RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster de biologische moeder is van de persoon in functie van wie een aanvraag tot verblijf werd ingediend en dat haar dochter gewoon werd geadopteerd door een Belgische familie. Dit gegeven wordt niet betwist. Uit de bestreden beslissing blijkt tevens dat de verwerende partij terecht stelt dat bij een gewone adoptie de afstammingsband met de natuurlijke of biologische ouders niet verbroken wordt. Het is inderdaad zo dat de gewone adoptie de oorspronkelijke afstamming aanvult, m.a.w. de geadopteerde behoudt zijn oorspronkelijke afstammings- en verwantschapsbanden en de rechten en de plichten die daaruit voortvloeien. Evenwel is het ook juist wanneer de verwerende partij stelt dat er een afzwakking is van de rechten en de plichten van de natuurlijke ouders. Sommige van die rechten en plichten worden op een waakvlam gezet om interferenties met de rechtsgevolgen van de gewone adoptie te vermijden. Zo verliezen de

oorspronkelijke ouders het ouderlijk gezag en de ouderlijke verplichtingen. Evenwel blijft de onderhoudsrelatie met de oorspronkelijke of biologische ouders bestaan. Artikel 353-14 BW bepaalt immers dat de verplichting tot uitkering van levensonderhoud blijft bestaan tussen de geadopteerde en zijn (biologische) ouders met dien verstande dat de biologische ouders slechts tot levensonderhoud van de geadopteerde verplicht zijn als de adoptieouders dit niet kunnen verschaffen. Aangezien de afstammingsband bij een gewone adoptie niet verbroken wordt en aangezien er een onderhoudsplicht bestaat tussen de geadopteerde en de biologische ouders en in casu wordt gesteld dat de biologische moeder behoeftig is en ten laste valt van de geadopteerde, is het kennelijk onredelijk van de verwerende partij om de aanvraag tot verblijf te weigeren op grond van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet op grond van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven daar de verwerende partij niet kan worden gevolgd waar zij in de bestreden beslissing stelt dat er een conflict bestaat tussen de juridische en de biologische ouders. De verwerende partij verduidelijkt op geen enkele wijze waaruit dit conflict dan wel zou kunnen bestaan en toont bijgevolg ook niet aan waarom in casu voorrang dient te worden verleend aan de juridische ouders. In zoverre de verwerende partij zou bedoelen dat artikel 40bis van de Vreemdelingenwet slechts ten aanzien van één vader en één moeder kan worden ingeroepen, kan evenmin gezien worden waaruit het conflict zou bestaan gezien de adoptanten de Belgische nationaliteit hebben en er bijgevolg nooit toepassing zal dienen te worden gemaakt van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet ten aanzien van de adoptanten. Een schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 12 mei 2009 houdende de welgering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, genomen ten aanzien van ~~_____~~ wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend en negen door:

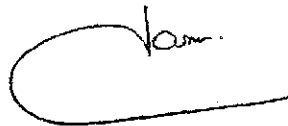
mevr. J. CAMU, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

M. DENYS

De voorzitter,

J. CAMU

